

DE BAL IS ROND

Blijspel in vier bedrijven

door

ANTOON HOL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE BAL IS ROND** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANTOON HOL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2020 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

- Toos Beukering - keepster, beetje manlijk, lomp
- Vanessa van Wamel - verdedigster, beetje naïef/kinderlijk
- Linda Manders - spits, opgedirkte jongensgek
- Ria Rot - bikkelharde laatste vrouw
- Marian de Vries - kantinejuffrouw
- Eric de Hartog - coach, gladjakker
- Jaap Peters - beetje sloom, vrijwilliger bij de club
- Hans Hendriks - voorzitter

DECOR:

Voetbalkantine.

Aan de linkerzijde is de entree van de kantine waardoor de spelers opkomen. Aan de rechterzijde is een deur naar de toiletruimte. Aan de achterzijde is een bar waarachter het kantinepersoneel staat. Op het podium staat een grotere tafel met wat stoelen. De wanden kunnen aangekleed zijn met voetbalposters, elftalfoto's, een prijzenkast etc.

EERSTE BEDRIJF

(Marian staat achter de bar de glazen te wassen als Toos door de deur links binnenkomt. Toos smijt chagrijnig haar sporttas in de hoek en gaat aan het tafeltje voor de bar zitten)

MARIAN: Zo lieverd. Jij bent zo te zien hard aan een drankje toe. Rivellaatje?

TOOS: Rivellaatje? Hou op, schei uit. Doe maar meteen een bacootje, Marian.

MARIAN: Bacardi-cola. Zoals mevrouw wenst. Hoe is de wedstrijd gegaan?

TOOS: Bagger. Naatje pet. Het is iedere week hetzelfde liedje. Je loopt je de benen onder de kont en aan het eind sta je weer met lege handen.

MARIAN: Ach Toos, het is maar een spelletje.

TOOS: *(fel)* Een spelletje? We hebben het hier wel over een wedstrijd, Marian. Een wedstrijd!! Dat is winnen of verliezen, leven of dood, de strijd om het bestaan, eten of gegeten worden. En jij noemt het een maar spelletje?

MARIAN: *(Marian de bacardi-cola op het tafeltje zettend)* Nou ja, ik bedoel maar.

TOOS: Ja, jij bedoelt maar. Jij staat niet in de goal, jij hoeft de bal niet steeds uit het net te halen.

MARIAN: Ging het zo slecht?

TOOS: *(opnieuw kwaad wordend)* Een grote baggerzooi was het. Ja, vind je dat gek met zo'n scheids? Dat mens was zo blind als een mol. Een kruising tussen Stevie Wonder en Ray Charles. En partijdig hè? Een thuisfluitster xxi. En dat heb ik haar ook gezegd.

MARIAN: Wat? Tegen de scheidsrechter?

TOOS: *(boos)* Nee, tegen een lantaarnpaal. Tuurlijk, tegen de scheidsrechter. Ik zeg tegen haar: hey, honneponnetje, als jij zo graag op een fluit wil blazen dan kun je beter bij de fanfare gaan.

MARIAN: En dat heb je allemaal tegen haar gezegd?

TOOS: Ja, en nog veel meer. Maar daar was die tuthola niet van gediend en toen begon ze met een gele kaart te wapperen.

MARIAN: Nou Toos, dat begrijp ik dan ook wel weer.

TOOS: *(verbaasd)* Oh?? Nou, ik niet. Mag je als speler niet eens meer je mening geven? Dat zei ik ook nog tegen haar nadat ze die gele kaart had gegeven. En op een nette manier hè? Ik zeg: Luister

eens, Napoleon, als je niet tegen kritiek kunt dan moet je lekker terug naar je man gaan en thuis gaan koken.

MARIAN: Laat me raden. Jouw goed bedoelde advies kon ze niet waarderen?

TOOS: Nee, dat kun je wel zeggen, ik kreeg meteen weer een gele kaart eroverheen oftewel twee keer geel is rood. Nou, daar sta je dan met je goede gedrag. Ik kon toch ook niet weten dat dat mens pas weduwe was geworden? En iedereen een beetje verontwaardigd lopen doen. Hou op, schei uit. En Ria heeft ook rood gekregen. We hebben met negen man, of beter gezegd vrouw, de wedstrijd uit moeten spelen.

MARIAN: Oké, jullie hebben verloren en het lag aan de scheids. Hoeveel is het geworden?

TOOS: *(mokkend)* Ja, dat doet er ook niet meer toe. *(door de deur links komt Linda binnen. Ze is helemaal opgedirkt en goedgehumtst en heeft haar beautycase bij zich. Ze gaat bij Toos aan het tafeltje zitten)*

LINDA: Hallootjes allemaal.

MARIAN: Dag meiske. Wat mag het zijn? Rivellaatje?

LINDA: Nou, doe mij maar iets stevigs, Marian. Gin-tonic alsjeblieft.

MARIAN: Meiden, dit is een sportkantine, niet een bar-dancing. Nu al aan de alcohol dat past toch niet.

TOOS: Als wij ons verdriet willen verdrinken dan doen we dat toch.

LINDA: *(blij)* Oh, maar ik heb geen verdriet. Ik ben juist hartstikke blij. Ik heb een doelpunt gemaakt.

MARIAN: Wat leuk voor je. Jammer dat jullie verloren hebben.

LINDA: Ja, met 8-1. Maar ik vind het toch leuk dat ik gescoord hebt.

TOOS: *(verontwaardigd)* En ondertussen dat jij een beetje blij gaat lopen doen, Linda Manders, heb ik dus acht keer de bal uit mijn goal mogen halen. Oh, wat zijn we heden blij.

LINDA: Ach, Toos, daar kon jij toch niks aan doen. Ja, die tweede had je misschien kunnen hebben en die laatste drie ook maar aan die andere vier kon je niks doen, die waren onhoudbaar.

TOOS: Nou, dat is een hele troost dan. Doe mij nog maar een Bacootje, Marian.

MARIAN: Met alcohol win je geen wedstrijden, Toos.

TOOS: *(nors)* Nee, en met karnemelk ook niet.

LINDA: Weet jij trouwens wie die jongen was die stond te kijken?

TOOS: Welke jongen? Er stonden wel een stuk of tien van die opgeschoten snotblagen daar.

LINDA: Die lange jongen met dat felgele shirt. Hij keek de hele tijd naar me.

TOOS: Hoe weet jij nou dat hij naar jou keek? Er lopen 22 vrouwen op het veld rond.

LINDA: Nou iedere keer als ik naar hem keek dan keek hij naar mij.

TOOS: Tsss, mooie bak is dat. Wij lopen ons uit de naad te werken en mevrouw Manders hier loopt een beetje te flirten.

LINDA: Maar weet je wie het was?

TOOS: Nee, dat weet ik niet. Ik heb geen tijd om naar jongens te kijken, Linda, ik moet op de bal letten en dat moet jij ook doen.

LINDA: Nou, ik heb anders wel mooi gescoord, vandaag.

TOOS: Die bal kwam toevallig tegen je aan. Die verdediger trapte de bal weg en hij ketste toevallig bij jou achter tegen je kop aan. *(sarcastisch)* Nou mooie goal is dat.

LINDA: Dank je wel. Het was al mijn derde doelpunt dit seizoen. Nou ben ik topscoorder van het elftal.

TOOS: *(sarcastisch verder)* Drie doelpunten uit vijftien wedstrijden. Je bent echt een topspits. Marco van Basten is er niks bij.

LINDA: Ja, goed hè? Wie is Marco van Basten? Was dat een van die jongens die naar mij stond te kijken?

TOOS: *(staat zuchtend op)* Never mind. Ik ga eens kijken of ik nog een meisje ben. *(Toos gaat door de wc-deur rechts af)*

MARIAN: Nou, dat is ook het zonnetje in huis.

LINDA: Ach, Toos kan nu eenmaal slecht tegen haar verlies. Dat trekt wel weer bij.

MARIAN: Ja, over een dag of vier zeker. Ze doet net alsof de wereld vergaat.

LINDA: Voor Toos is dat ook zo. Ze wil niet verliezen. Nooit.

MARIAN: Dan heeft ze een zwaar leven. Jullie verliezen zo wat iedere week.

LINDA: *(gniffelend)* We hebben vier punten uit vijftien wedstrijden gehaald. Een keer hebben we gelijkgespeeld en de andere keer kregen we drie punten omdat de tegenstander niet kwam opdagen.

MARIAN: Vier puntjes. Dat wordt degraderen, vrees ik. *(door de deur links is Eric binnengekomen. Hij heeft de laatste zin gehoord)*

ERIC: Kom kom, dames, niet zo negatief. We zijn nog niet helemaal verloren. Volgende week is de laatste wedstrijd tegen de dames van de Trekvogels. Zij hebben zes punten dus als we die winnen, vliegen zij eruit en blijven wij er in. *(Eric leunt tegen de bar aan)*

MARIAN: Hoi Eric. Probeer de moed er maar in te houden bij die

meiden. Maar goed, daar ben je ook hun coach voor natuurlijk.

ERIC: Ik ben veel meer dan alleen maar hun coach. Ik ben hun persoonlijk begeleider. Hun steun en toeverlaat. Voor mijn meiden heb ik alles over. En doe mij maar een Rivellaatje, Marian.

LINDA: Laat je vrouw dat maar niet horen, Eric.

ERIC: *(verbaasd)* Dat ik een Rivellaatje bestel?

LINDA: Nee, dat je voor de meiden van het elftal alles over hebt.

ERIC: Luister eens, Linda. Als ik op het voetbalveld ben dan laat ik mijn vrouw thuis. Dan tellen voor mij alleen maar mijn meisjes hier.

MARIAN: Ben je daarom alle dagen op het voetbalveld?

ERIC: Zeker, ik kijk hoe de meiden zich ontwikkelen. Sommige had ik al onder mijn hoede toen het nog kleine meisjes waren en moet je nu zien tot wat een prachtvrouwen het uitgegroeid zijn.

MARIAN: Nou, nou, nou, goed is goed, coach.

ERIC: Nee, Marian, het is een feit. Ik hou nu eenmaal van mijn voetbalvrouwen. Met alle problemen kunnen ze bij mij terecht.

LINDA: *(opstaand)* In dat geval, Eric. Heb je misschien een tampon voor me want ik geloof dat het complete rode leger is uitgerukt. Het is daaronder één grote invasie.

ERIC: *(bezorgd)* Ach, ach, ach, meisje toch. *(Linda loopt naar de wc-deur rechts waar net Toos er weer vanaf komt. Toos gaat weer aan het tafeltje zitten)*

TOOS: Zeg maar niks, coach. Het was een grote baggerzooi vandaag. Acht doelpunten tegen. Ik heb pijn in mijn rug van de bal uit het net rapen.

ERIC: *(gretig)* Pijn in de rug? Maar dat kan ik er wel uit masseren. Mijn handen voelen ieder knellend spiertje en wrijven alles op de goede plaats.

TOOS: Hè? Nee, ik heb het niet echt in mijn rug, natuurlijk. Ik bedoelde het figuurlijk.

ERIC: *(teleurgesteld)* Oh, nou ja, ik heb het aangeboden.

TOOS: Het was gewoon een waardeloze wedstrijd. En die scheids was ook waardeloos. *(Eric gaat bij Toos aan het tafeltje zitten)*

ERIC: Ach, als we volgende week winnen, is er niks aan de hand. Het is nu zaak om rustig te blijven. Ik stel voor dat we van de week ter ontspanning met het hele team naar de sauna gaan. Effe de kop leeg maken.

MARIAN: Jij met het damesteam naar de sauna? Hoeveel praatjes wil je krijgen?

ERIC: Wat is daar mis mee? De meiden hebben wat ontspanning

nodig en ik ook. Dat jij daar wat achter zoekt, zegt meer over jou.

TOOS: Hou op, schei uit. Ik kan toch niet mee. Ik heb de hele week avonddienst. *(door de deur links komt een beetje mank lopend Vanessa op. Ze gaat bij Toos aan het tafeltje zitten)*

VANESSA: Ik geloof dat mijn enkel naar zijn grootje is. Die grote trut met die grote bos haar met die dikke poten, schopte er vol tegen aan.

ERIC: Hij is wel iets gezwollen maar ik kon geen gekke dingen voelen. Maar kom voor de zekerheid morgenavond maar even langs dan kijk ik er nog een keer naar.

VANESSA: Waar moet ik dan zijn?

ERIC: Kom maar gewoon naar de kleedkamer van het eerste elftal. Daar is ook een massagetafel.

VANESSA: Fijn Eric, ik wil de wedstrijd van volgende week niet missen.

ERIC: Geen zorgen meisje. Ik zal dat enkeltje van jou een speciale behandeling geven.

TOOS: *(tegen Vanessa)* Dan zal de sauna voor jou ook wel niks worden.

VANESSA: De sauna? Hoezo? Waar heb je het over?

TOOS: De coach wil met het hele meidenteam naar de sauna. Ter ontspanning voor de wedstrijd. Maar ik kan niet want ik heb avonddienst. En met die enkel van jou moet je ook geen gekke dingen doen.

ERIC: Jawel, jawel. Dat is juist goed voor de enkel. Ga jij maar gewoon mee naar de sauna, Vanessa.

MARIAN: En toch vind ik het een slecht idee, coach. Jij met het damesteam naar de sauna. Daar krijg je praatjes van.

ERIC: *(betuttelend)* Ach, Marian als je echt wil, mag jij ook wel mee hoor.

MARIAN: *(verontwaardigd)* Wie? Ik? Met jou naar de sauna? Geen haar op mijn hoofd die er aan denkt. Ik ga nog liever in mijn blote kont op een ijsberg zitten.

VANESSA: Dat is wel heel erg koud, Marian. Dan vriezen je billen vast aan de ijsberg.

MARIAN: Het is maar bij wijze van spreken, Vanessa. Ik vind het belachelijk dat Eric met jullie naar de sauna gaat. Een getrouwde man tussen elf blote jonge meiden.

TOOS: Tien, want ik moet werken.

VANESSA: Bloot? Hahaha, maar we hebben toch een badpak of

bikini aan, Marian.

MARIAN: Badpak? Van welke planeet kom jij? Ben je wel eens in de sauna geweest?

VANESSA: Nee, nog nooit. Maar mijn mama zegt altijd dat er voor alles een eerste keer is.

MARIAN: Juist ja. Nou meisje, ik kan je vertellen in de sauna ga je in je nakie. Poedelnaakt.

ERIC: Behalve ik natuurlijk. *(iedereen kijkt hem verbaasd aan. Eric lachend vervolgend)* Ik ga piemelnaakt.

MARIAN: En toch vind ik het ongepast. Zoiets doe je niet, coach.

ERIC: Doe toch niet zo preuts, Marian. Zoiets, zoals jij het noemt, doe ik toch alleen maar in het belang van het elftal. Het gaat om teambuilding, om samen sterk te staan, om de accu op te laden, om de neuzen dezelfde kant op te krijgen, om om om degradatie te voorkomen. *(door de deur links komt Ria Rot op)*

RIA: Heuj. Doe mij maar een rode wijn, Marian. Wat een waardeloze wedstrijd was het weer. En die rode kaart die ik kreeg, sloeg helemaal nergens op. Ik kneep niet eens zo heel erg hard.

ERIC: Niet zo somber, meisje. Jullie hebben goed gespeeld.

MARIAN: Nou, geweldig. 8-1 verloren, Toos rood, Ria rood.

VANESSA: En de coach heeft geel gehad. *(giechelend)* En we voetbalden tegen de meiden van Blauw Wit.

TOOS: Ja, het was een kleurrijke wedstrijd maar dan lul ik. Doe mij nog maar een bacootje, Marian.

MARIAN: Rustig aan, Toos. Met drank win je geen wedstrijden.

TOOS: Zonder drank ook niet.

VANESSA: Heb je het goede nieuws al gehoord, Ria? Eric neemt ons allemaal mee naar de sauna om de neuzen dezelfde kant op te krijgen.

RIA: Wat zeg je? Met de meiden naar de sauna? Oh, hartstikke leuk. Wanneer gaan we?

ERIC: Ik denk dat we het beste dinsdagavond kunnen gaan. Dan slaan we de training maar over.

RIA: We? Ga jij ook mee dan?

TOOS: Natuurlijk gaat hij mee. Waar zijn meisjes gaan, gaat hij ook.

ERIC: Precies, ik ben tenslotte jullie coach.

RIA: Ik weet niet of ik dat wel wil. Het is toch meer een vrouwendingetje.

ERIC: Je wilt me toch niet buitensluiten? Hey, ik ben jullie trainer en zonder mij is het geen echte teambuilding, hè?

RIA: Ik weet het niet. Ik vind het wel raar om daar in mijn blootje te zitten en dat jij er ook bij bent. En ik weet zeker dat Benno het ook niks vindt dat een andere man mij in mijn Evakostuum ziet.

VANESSA: *(verbaasd)* Doe jij een kostuum aan in de sauna?

RIA: Laat maar, Vanessa. Maar als ik Benno vertel dat ik met de coach naar de sauna ga dan heb je de poppen aan het dansen.

ERIC: Dat vriendje van jou moet niet zo jaloers doen.

RIA: Maar we kunnen toch ook gewoon gaan bowlen of zo?

VANESSA: Hè, Ria doe niet zo flauw. Ik ben nog nooit in de sauna geweest.

RIA: Het is al goed, maar dan hou ik wel mijn badpak aan. *(Linda komt terug van het toilet en gaat aan de tafel zitten)*

VANESSA: *(enthousiast)* Hoi Linda. We gaan met zijn allen dinsdagavond naar de sauna. Maar we houden ons badpak aan. Alleen Ria die doet ook nog een Evakostuum aan.

LINDA: In badpak in de sauna?

VANESSA: Ja, want Eric gaat ook mee en anders wordt Benno jaloers en dan gaan de poppen dansen.

LINDA: Oké, de sauna. Hartstikke leuk en ook nog eens goed voor mijn huid. Dan kan ik alle afvalstoffen eruit zweten.

TOOS: Zweten? Jij en zweten? Je weet niet eens wat het woord betekent.

LINDA: Nou, ik transpireer ook weleens hoor. Als het heel erg heet is bijvoorbeeld. Maar daar heb ik gelukkig hele goede deodorant voor.

ERIC: *(opstaand)* Nou, ik ga maar eens thuis kijken. Even een goede kop soep van moeder de vrouw en dan vanmiddag naar het eerste kijken.

MARIAN: Thuiskomen, een kop soep eten en wegwezen. *(sarcastisch)* Leuke zondag heeft je vrouw, Eric.

ERIC: Ach, die vermaakt zich wel. Zondags gaat ze altijd bij haar moeder op bezoek in het verzorgingstehuis.

MARIAN: Dan kun je toch met haar mee gaan?

ERIC: *(verdedigend)* Dat doe ik ook heus wel. Op zijn tijd dan. Af en toe. Nou ja, toch zeker vier keer per jaar. En dan reken ik Kerst en Pasen niet mee, hè? Nee, je kunt veel van me zeggen maar voor mijn vrouw sta ik altijd klaar. Dag en nacht.

LINDA: Dat vind ik wel lief van je, Eric.

ERIC: Ach, ik doe mijn best. Rij je met me mee, Vanessa? Met die enkel kun je maar beter voorzichtig zijn. Ik denk dat hij verrekt is.

VANESSA: Graag. *(staat ook op)* Au, au. Nou, die verrekte enkel doet wel verrekte zeer.

ERIC: *(haar ondersteunend)* Nou, kom maar meisje. De coach kijkt er morgenavond wel even naar en jullie zie ik dinsdagavond. Half acht verzamelen voor het clubhuis. *(Eric en Vanessa verlaten de kantine door de deur links)*

MARIAN: Dat gaan jullie toch zeker niet doen?

RIA: Wat gaan we niet doen?

MARIAN: Met Eric naar de sauna. Dat geeft toch geen pas dat een oudere man met elf jonge meiden naar de sauna gaat.

TOOS: Tien meiden. Ik moet werken, weten we nog wel? Trouwens, het had mij niets uitgemaakt om mee te gaan. Er zijn ergere dingen. Met 8-1 verliezen bijvoorbeeld.

RIA: Ach Marian, we houden gewoon onze badkleding aan. Dan is het net als naar het zwembad gaan.

LINDA: Alleen zitten we in een hokje met een compleet elftal te zweten. Bah, eigenlijk best wel smerig.

TOOS: Weet je wat smerig is? Als we degraderen. Dan zijn we volgend jaar het lachertje van de hele streek. Dan kunnen we in de vierde klasse gaan voetballen tegen die meiden van Beuningse Boys. Wat een baggerzooi. Hoe erg wil je het hebben?

LINDA: Toos, joh, het is toch maar een spelletje. Gewoon een hobby voor de ontspanning. Beetje ballen op zondag en daarna gezellig iets drinken.

TOOS: *(boos)* Beetje ballen op zondag? Ben jij gek geworden? Het gaat om het winnen, om kampioen te worden, om de eer van het dorp.

LINDA: Nou, ik voetbal gewoon voor de lol. Winnen of verliezen wat maakt het uit?

TOOS: *(nog steeds boos)* Voor de lol? Ik sta daar niet voor mijn lol in de goal. Iedere keer als ik de bal uit het net moet rapen, voelt dat als een mokerslag, als een vernedering, puur gezichtsverlies. Kotsmisselijk word ik er van. En mevrouw hier voetbalt voor haar lol. Geen wonder dat we iedere week verliezen.

MARIAN: Ach, we doen allemaal ons best. Iemand nog iets te drinken?

RIA: Ja, doe mij nog maar een rood wijntje.

LINDA: En voor mij nog een gin-tonic, Marian.

TOOS: En ik nog een bacoetje. En niet zo pinnig met de rum. Of weet je wat? Doe mij maar een glas Bacardi met een scheutje cola.

MARIAN: Kunnen jullie niet beter een Rivellaatje nemen? Het is nog vroeg.

TOOS: *(trekt een vies gezicht)* Een Rivellaatje? Wil je me dood hebben? *(door de deur links komt voorzitter Hans Hendriks binnen. Zijn gezicht staat op oorlog)*

LINDA: *(enthousiast)* Hallo Hans, ik heb gescoord vandaag.

HANS: *(brommerig)* Fijn voor jou.

TOOS: Dat is niks. Ik heb er acht doorgelaten.

HANS: Ook fijn voor jou.

RIA: En dan de klapper: Toos en ik hebben allebei een rode kaart gekregen.

HANS: Nou, gefeliciteerd dan.

RIA: Nou, voorzitter, iets enthousiaster mag ook wel. Wij zijn de trots van de vereniging. Derde klasse. Dat is hoger dan onze mannen spelen.

TOOS: Dat zijn ook geen mannen. De echte mannen spelen bij de dames. Trouwens, als we degraderen dan wordt het voor ons ook vierde klasse. Ik schaam me nu al dood.

HANS: Nou, geniet er nog maar even van want straks voetballen we helemaal nergens meer.

MARIAN: Wat bedoel je, Hans?

HANS: Dat het over is. Over en uit. De club is ten dode opgeschreven. Volgend seizoen bestaan we niet meer.

MARIAN: Wat is dat nou voor een onzin?

RIA: Heb je nog een kater van gisteravond, voorzitter? Te diep in het glaasje gekeken?

HANS: *(somber)* Was het maar waar. Nee, het is de club. We hebben een groot probleem. Het geld is weg en dadelijk kunnen we de rekeningen niet meer betalen.

TOOS: Hoe kan dat nou? We betalen contributie, we hebben sponsors, we hebben publiek.

HANS: Dat klopt allemaal. Maar er is geld verdwenen. Weg, foetsie.

RIA: De penningmeester weet toch waar het geld blijft?

HANS: Maar dit is ook geen geld wat in de boekhouding staat. Het geld is verdwenen uit onze...uh...extra pot. In de bestuurskamer hebben we, of beter gezegd, hadden we vierduizend euro verstopt voor....uh...nou zeg maar....uh....onverwachte uitgaven.

TOOS: Lig maar niet te zwetsen, voorzitter. Dat is de pot met het zwarte geld bestemd voor de spelers van het eerste elftal. De zogenaamde onkostenvergoeding die ze iedere maand krijgen.

HANS: Onverwachte uitgaven dus. Maar het was ook bestemd voor de jaarlijkse feestavond. En nou is het weg.

LINDA: Maar hoe kan dat dan?

HANS: Het is gestolen. Het lag niet meer waar het moest liggen. Iemand moet het meegenomen hebben. We hebben een dief in ons midden. Maar wie?

RIA: Ho, wacht even. Zo'n kluis openbreken kan ook door mensen buiten de club gedaan zijn.

HANS: Kluis? We hadden het geld niet in een kluis zitten maar we hadden het verstopt in de bestuurskamer. Iemand moet het gevonden hebben en meegenomen.

MARIAN: Vierduizend euro. *(fluit)* Pfff. Dat is een hoop geld. En dat laten jullie in de bestuurskamer rondslingeren?

HANS: *(geïrriteerd)* Niet rondslingeren. We hadden het goed verstopt. Al het geld zat in een enveloppe en die enveloppe zat in een schoenendoos en die schoenendoos stond achterin de kast waar we ook het oude archief van de club bewaren. In die kast komt nooit iemand want er ligt alleen maar oud papier.

MARIAN: Er is blijkbaar toch iemand ingekomen en die heeft dus die enveloppe meegenomen.

HANS: Nee Sherlock, die heeft de hele schoenendoos meegenomen. Maar ik kom er wel achter. Jeetjemina, als we geen premies uitkeren, zijn we het halve eerste elftal kwijt. En de jaarlijkse feestavond kan ook niet doorgaan.

TOOS: *(opstandig)* Dat die broodvoetballers niks krijgen, zal me een biet wezen maar een club zonder feestavond is als piepers zonder zout.

RIA: Ik weet zeker dat Benno zijn premie niet hoeft te hebben. Hij zegt altijd *(zuchtend)* 'oh, zolang ik jou maar heb, Ria, zou ik nog wel in een schoenendoos kunnen leven'.

TOOS: Een schoenendoos met vierduizend euro. Ja, daar hou ik het ook wel een paar maanden in uit.

MARIAN: Het is toch vreselijk dat een van onze leden zoiets doet. Wie doet er nou zoiets?

HANS: *(boos)* Nou, ik kan je wel vertellen dat als ik hem te pakken krijg, ik korte metten met dat ventje maak.

RIA: *(bedachtzaam)* Als het een man is tenminste. Het kan natuurlijk ook een vrouw zijn.

TOOS: *(kordaat)* Het kan me niet schelen wat het is. Man, vrouw of alles wat er tussenin zit. Als ik dat ...uh... figuur te pakken krijg dan

breek ik hem of haar of wat het ook is alle botten.

MARIAN: *(zuchtend)* Wat een dag, wat een dag. Ik word er doodzenuwachtig van. De meiden staan op degraderen, de coach wil naar de sauna, er is 4000 euro gestolen en mijn buik rommelt of er daarbinnen een aardbeving plaatsvindt. Ik denk dat de spanningen op mijn maag zijn geslagen.

RIA: Of de rode vlag hangt uit.

MARIAN: Dat dacht ik toch niet.

TOOS: Of je bent aan de diarree.

MARIAN: *(geïrriteerd)* Dat dacht ik toch ook niet maar wat het ook is ik ga mijn sluitspieren ontspannen. En wel nu. Ik ben naar de wc. *(Marian gaat door de wc-deur rechts af. Als Marian weg is, wordt het gesprek hervat)*

HANS: Voor Marian vind ik het nog het ergste. Wat is een jubileum zonder feestavond?

RIA: Wat bedoel je?

HANS: Precies zoals ik het zeg. Een deel van dat geld dat verdwenen is, was bestemd voor de feestavond.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto